

Ce a presupus procesul de romanizare al Daciei

Romanizarea este un proces istoric complex prin care civilizația romana patrunde în toate compartimentele vietii unei provincii încât duce la înlocuirea limbii populației supuse cu limba latină.

Componenta esențială a romanizării este cea lingvistică.

Procesul de romanizare - cunoaște mai multe etape:

Etapele romanizării în Dacia:

Etapa I: de la mijlocul secolului al II-lea i.Hr. - 43 i.Hr. - patrunderea unor aspecte materiale romane în Dacia pe cale neoficială, pasnică.

Etapa a II-a: 43 i.Hr. - 69 d.Hr.

- relații pasnice de colaborare economică;
- relații politice și militare: - pasnice și violente.

Etapa a III-a: 69-106 d.Hr.

- geto-dacii din Dobrogea sunt supuși unui proces de romanizare oficială; aceasta zona fusese inclusă în provincia Moesia în 46 d.Hr.

- la geto-dacii din stânga Dunării are loc patrunderea unor elemente de viață materială și spirituală română.

- în timpul lui Decebal este semnalată utilizarea scrierii cu alfabet latin.

Etapa a IV-a: 106-271 d.Hr.

- romanizarea organizată, rapidă, ireversibilă a spațiului dacico-moesian.

b. presupune anumite condiții esențiale:

- ocuparea teritoriului unui popor antic;
- integrarea acestui teritoriu în statul roman pentru câteva generații;
- existența unei populații neromane numeroase;
- asigurarea de către statul roman a evoluției pasnice în toate domeniile vietii-materiale și spirituale.

c) se realizează prin intermediul unor factori

- administrație-factori cu acțiune permanentă
- armata - caracter oficial
- veterani;
- colonistii;
- urbanizarea;
- religia;
- dreptul;
- învățământul în limba latină.